

Lk 14,16-24
O Hostině

1. čtení:

kázání: Lukášovo evangelium 14,16-24 ... Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: 'Poďte, vše už je připraveno.' A začali se jeden jako druhý vmlouvat. ...

Bratři a sestry,

moc by mě zajímalo, co Vám na tom Ježíšově povídání, říká se tomu povídání podobenství, tak co Vás na něm zarazilo? „No co? Nic. To přece známe.“ Dobře, tak co vám z toho zůstalo v hlavě, o čem byste tak přemýšleli, kdybych nezačal mluvit? Víte co mě?

Vezmu to rochu zeširoka. Tohle Ježíšovo podobenství je o Božím království. To je taková zvláštní věc to Boží království. Ježíš o něm mluvil asi nejčastěji. Tak co to je to Boží království? Kde to je? Nebo taky: Kdy to je? A pro koho? Za kolik? Co za to budou chtít? Budete se možná divit ale i ti nejmoudřejší vlastně moc neví. Asi nejlepší odpověď je: Boží království je tam a tehdy, když Bůh kraluje.

Napadlo Vás někdy v neděli ráno v kostele: Co to tu vlastně dělám? Ne já. Já tady pracuju, ale co tu děláte vy? Proč tady jste? A napadlo Vás někdy ve vaší víře: Proč já vlastně věřím? K čemu to je? Proč se modlím? Proč hledám Boha? Proč ho mám poslouchat? Nebo chci?

Je to dnes trochu zmatené. Nejdřív se Vás ptám, co Vás zarazilo na tom Ježíšově podobenství, pak mluvím o Božím království a pak se ptám, proč tu dneska jste a proč věříte Pánu Bohu.

Tak já Vám řeknu, co nejvíc zarazilo mě. To Ježíšovo podobenství je o hostině. Že totiž Boží království je jako hostina. To znamená sláva, oslava, veselice...jídlo, pití, radost a tanec. V tom podobenství jde celou dobu o hostinu. A velkolepou. To je událost. Krásná skvělá událost. Pro velikou spoustu lidí. To je to nejdůležitější. Až z toho pramení všechno to další, co se tam děje. Až když si člověk uvědomí, že jde o hostinu, začne to všechno ostatní, co se tam děje, připadat divné.

Takže nějaký bohatý pán pořádá oslavu. Plno jídla a pití, pečené maso, řízky, taky chlebíčky a zákusky, pivo a víno, prostě radost pohledět..natož ochutnat. A taky živá kapela a tanec až do rána. Dopředu pozve spoustu lidí. Má to být veliká sláva. Taková ta hostina, na kterou se bude dlouho vzpomínat. A když už je všechno připravené, nechá pro každého hosta speciálně poslat. A ono ejhle. Nikdo nepřijde. A všichni mají omluvy. Pole, jsem koupil, voly jsem koupil, ženu jsem koupil..teda vyženil. Co? Ony to nejsou hlouposti. Přece jen pole..to je obživa. Stejně tak pět párů volů..to je živobytí. A manželka? No to je úplně nejdůležitější. Akorát ..vázně to jsou omluvy? Nejsou to výmluvy? Pole už je koupené, voly jsou už koupení, manželka je už vdaná..ano, je to důležité..ale proč by to mělo znamenat, že nemůžou na hostinu? Oni totiž nechcú. Proč? Je důležitější to, co mají? Co je jejich? Já nevím. Ale vmlouvají se, jako by se člověk vmlouval, že nepřijde na schůzi zasedání nevimčeho, nebo že se mu nechce do práce nebo do školy na písemku. Ale tady jde o hostinu. Tady se mají bavit. A oni se omlouvají, jako by smlouvali se smrtí. Ještě ne, ještě počkej. Mám pole a chci si ho užít, mám voly a chci si je užít. Mám manželku a chci si ji užít. To by člověk chápal. A možná i ta smrt by to chápala. Ale tady jde o hostinu Víte, co mi to trochu připomíná? Omluvy lidí, proč nebyli v neděli v kostele. Vážně, já to někdy zažívám, že lidé mají potřebu se omlouvat, proč nemohli nebo nebudou moci jít do kostela. Že totiž No a pak přichází to nejzajímavější. Ten boháč, který pořádá hostinu se naštvě. Protože z toho, co měla být sláva, se nejspíš stane trapas. Jen si to představte v novinách jako zprávu. Známý milionář uspořádal hostinu a ... nikdo nepřišel. Ostuda a hanba. A tak, možná natruc pozve chudé, zmrzačené, slepé a chromé. Bezdomovce a žebráky. Kdovíkoho. Všechny. A stejně, když přijdou, je pořád dost místa. A tak pošle ještě dál, mimo město, přiveďte koho můžete...hlavně ať je plno. A ať se může začít jíst, pít, tancovat až do rána.

A teď pozor. Je to podobensatví, hádanka. Kdo je kdo v tom příběhu? A hlavně kdo v tom příběhu jsem já? O to jde. Ježíš nás nechce informovat...abychom byli chytrí. Chce něco v nás proměnit. Takže kdo jsem? Hostitel, služebník, pozvaný, z těch druhých pozvaných, z těch třetích pozvaných? Všechno to bude dávat nějaký smysl. Hostitel – zvi všechny, služebník – aha, já jsem Boží i lidský služebník, jako Pán Ježíš. První pozvaný – to znamená pro Pána boha důležitý..akorát že ten se na tu oslavu nedostaví. Ten z druhé vlny? Ten se sice dostaví ale jako žebrák, jako bezdomovec. ...

Je to složité, náročné..ano..ale to hlavní je: Je to hostina.. Boží království je hostina.

Ptal jsem se, proč chodíte do kostela a proč věříte Bohu. Protože ono obojí nějak s tím Božím královstvím souvisí. Boží království, to jak Bůh kraluje, to souvisí s mojí vírou. Jak a proč věřím. To souvisí i s vírou mých bratří a sester. Patříme k sobě. Boží království souvisí s kostelem, s církví, se společenstvím víry. To souvisí i s tím, co dělám, jak se k lidem chovám a proč. Co dělám a co nedělám.

A prožíváme tohle všechno..svoji víru, i tohle společenství, svůj život věřícího...alespoň někdy jako radost a hostinu? Jako tancování až do rána?

A teď nemám na mysli to, že být věřící neznámá, že nemůžu chodit na zábavy a bavit se. Jistě že můžu. Ježíš to taky dělal. Jíst, pít, bavit se, tančit až do rána..ale tančit a bavit se právě tou vírou...

Protože jestli ne..pak mám trochu strach. Pak je něco asi špatně. Pak se bojím, komu že to vlastně věříme. Jestli vztah s Bohem není taky jako hostina, pak jsme si možná spletli adresu..a dorazili někam jinam, k někomu jinému..a toho vydáváme za boha...a to pak není k čemu zvat... Jestli je naše víra jenom něco těžkého, náročného, složitého, zachmuřeného, co je třeba vydržet, to bych pak chápal, že to těm, které mám rád, nepřejdu.

Možná jsem v té svojí víře nechal něco zahrát a ono to smrdí a já se s tím spokojil. Možná jsme nechal něco chcípnout a spokojil se s tím. Možná jsem nedal něčemu vyrůst a spokojil se s tím..jako krásné boty, ze kterých jsem ale vyrostl a dál si je nechávám..i když tlačí a je to utrpení.

Ale to opravdu není skutečná víra...

Bůh nás zve k radosti..ovoce Ducha svatého je pak..co? Láska..Radost...Pokoj...to není nepříjemné ...

Amen